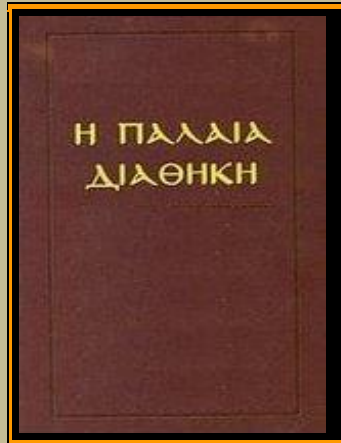

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΕΛΙΚΑ Η ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ.

Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

Του καθηγητή Νικολάου Μπρατσιώτη.

Και στη χώρα μας τουλάχιστον, οι αντίπαλοι της Παλαιάς Διαθήκης έδειξαν πλέον το αληθινό τους πρόσωπο, και τους απώτερους στόχους τους, επιτιθέμενοι σε οτιδήποτε Χριστιανικό, καλό είναι να παρουσιάσουμε το άρθρο αυτό του Νικολάου Μπρατσιώτη, το οποίο επικεντρώνεται σε αυτές τις πρώτες επιθέσεις κατά της Παλαιάς Διαθήκης, δείχνοντας το μέγεθος της πλάνης όσων την αρνούνται, και ισχυρίζονται ότι είναι Χριστιανοί.

Δύσκολα μπορεί κανείς στην πατρίδα μας να ερμηνεύσει πώς αιφνιδίως προέκυψε το πρόβλημα της Παλαιάς Διαθήκης. Από το 1914 είχε ξεκινήσει στη Γερμανία ένας πόλεμος εναντίον της Παλαιάς Διαθήκης. Το πρόβλημα των προτεσταντών στη θεολογία ήταν: γιατί η Παλαιά Διαθήκη; Στο Ρωμαιοκαθολικισμό δεν υπήρχε τέτοιος προβληματισμός. Το 1933 που ανέβηκε ο Χίτλερ, αρχίζει ένας σιωπηλός αλλά και εμφανής πόλεμος εναντίον του Ιουδαϊσμού και της Παλαιάς Διαθήκης. Η Παλαιά Διαθήκη εξοβελίστηκε τότε από τους Deutsche Christen (Γερμανούς Χριστιανούς). Το φαινόμενο αυτό, το οποίο ξεκίνησε από καθαρά ρατσιστικά κίνητρα, εισβάλλει σήμερα στη χώρα στην οποία ποτέ δεν είχε εισαχθεί ο ρατσισμός, δηλαδή στην Ελλάδα, και μάλιστα οι πολέμιοι της Παλαιάς Διαθήκης, άνθρωποι πολλές φορές

που είναι «υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων», στρέφονται προς την αρχαία ελληνική θρησκεία. Είναι η παγκοσμιοποίηση ή μήπως κολλήσαμε ρατσισμό από την παγκοσμιοποίηση;...

Δεν ξέρω. Δεν με προβληματίζει ο πόλεμος εναντίον της Παλαιάς Διαθήκης, με προβληματίζουν τα κίνητρα και θεωρώ ότι είναι μία εκδήλωση μιας βαθύτερας νόσου που υπάρχει σε εγκεφάλους που ασχολούνται και με τα κοινά και επηρεάζουν και αυτούς που δεν έχουν εγκυρότερη πληροφόρηση.

Η θέση που έχει η Ορθόδοξη Εκκλησία για την Παλαιά Διαθήκη είναι θέση που κατέχει από την εποχή του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, από την εποχή των μεγάλων Πατέρων της Εκκλησίας. Προβάλλεται από τους πολεμίους, ότι «εμείς έχουμε την Καινή Διαθήκη». Ούτε την Καινή Διαθήκη έχουν, ούτε το Χριστό έχουν. Όποιος απορρίπτει την Παλαιά Διαθήκη, απορρίπτει και την Καινή, διότι μία είναι η Διαθήκη. Ρήτρα, που προσδιορίζει τη σχέση Παλαιάς και Καινής Διαθήκης στην Εκκλησία είναι: «Προέλαβεν την Καινή η Παλαιά και ηρμήνευσε την Παλαιά η Καινή. Πολλάκις είπαν ότι δύο Διαθήκαι και δύο αδερφαί και δύο παιδίσκαι τον ένα Δεσπότη δορυφορούσι. Κύριος παρά Προφήτες καταγγέλεται, Χριστός εν τη Καινή κηρύσσεται. Ου καινά τα καινά, προέλαβε γαρ τα παλαιά. Ουκ εσβέσθη τα παλαιά ηρμηνεύθη γαρ εν τη καινή».

Όταν ο Κύριος κάνει την επί του Όρους ομιλία Του το μεγάλο μέρος της είναι συμπλήρωση του μωσαϊκού νόμου. Το μέρος της ομιλίας Του σχετικά με την Παλαιά Διαθήκη είναι: «Ουκ ήλθον καταλύσαι, αλλά πληρώσαι. Αμήν γαρ λέγω υμίν, ος εάν λύση μία των εντολών τούτων των ελαχίστων, ελάχιστος κληθήσεται εν τη βασιλεία του Θεού». Οι εντολές οι ελάχιστες είναι αυτές της ηθικής νομοθεσίας της Παλαιάς Διαθήκης.

Η Παλαιά Διαθήκη σε ποιόν ανήκει; Αν σπεύσετε να μου πείτε στον περιούσιο λαό, τότε θα συμφωνήσω. Όμως ποιος είναι ο περιούσιος λαός; Ο Ισραήλ ήταν ο περιούσιος λαός; Η Εκκλησία του Χριστού, της οποίας είμεθα μέλη (Σώμα Χριστού) είναι ο περιούσιος λαός. Σ' αυτόν τον κορμό με κεφαλή το Χριστό, σ' αυτό το σώμα που έχει κεφαλή το Χριστό, ανήκει η Παλαιά Διαθήκη. Δεν την χαρίζουμε σε κανένα. Δεν έχει γραφτεί από άνθρωπο η Παλαιά Διαθήκη. Χέρια ανθρώπινα

κατέγραψαν, συγγραφέας είναι το Άγιο Πνεύμα, το οποίο παλαιά ελάλησε στους Πατέρες και έπειτα με το «Εγώ λέγω υμίν» δια στόματος του ενανθρωπήσαντος Λόγου Θεού, του Θεανθρώπου. Σ' αυτό το χώρο ανήκει η Παλαιά Διαθήκη. Είναι λόγος Θεού που ανήκει εις την Εκκλησία και δεν τη χαρίζουμε ποτέ.

Το σχέδιο του Θεού επεφύλαξε σε μας τους Έλληνες ένα ρόλο πάρα πολύ σημαντικό για την Παλαιά Διαθήκη. 260 χρόνια περίπου πριν από την ενανθρώπιση, η θεία πρόνοια οικονόμησε τα πράγματα ώστε να γίνει σε χώρο ειδωλολατρικό, στην Αλεξάνδρεια των Πτολεμαίων, η περίφημη μετάφραση των εβδομήκοντα.

Πώς συνειδητοποιήσαμε εμείς, την ευθύνη, οφειλή που έχουμε γι' αυτή την προτίμηση της πρόνοιας του Θεού να διαδραματίσουμε τέτοιο ρόλο; Τι κάναμε εμείς οι Έλληνες τη γλώσσα μας; Ξεκίνησε το κακό από την κορυφή της πολιτείας, από την κατάργηση δια νόμου της καθαρεύουσας και της ελληνικής γλώσσας, ώστε να αποκοπεί εν τέλει ο λαός του Θεού από την επαφή του με τα κείμενα της Αγίας Γραφής. Όποιος τελείωνε το κατοχικό σχολείο ήταν σε θέση να διαβάσει την Καινή Διαθήκη χωρίς πρόβλημα. Μας απέκοψαν από την πρόσβασή μας στη Γραφή, μας απέκοψαν από την πρόσβασή μας στους Πατέρες.

Η μετάφραση των Εβδομήκοντα είναι το ιερότατο κείμενο της Εκκλησίας μας, το οποίο προσέλαβε η Εκκλησία του Χριστού από τα πρώτα της βήματα, ιδιαίτερα με τον Απόστολο Παύλο και τη χρησιμοποίησε για τη διάδοση του Ευαγγελίου. Η Καινή Διαθήκη είναι η συνέχεια της Παλαιάς. Πώς μπορείς να διαβάσεις την συνέχεια χωρίς να έχεις την αρχή; Π.χ. στο επεισόδιο με το Φίλιππο και τον αξιωματούχο τον Αιθίοπα: Ο Φίλιππος ανέβηκε στην άμαξα που έφερε τον επίσημο αξιωματούχο Αιθίοπα, ο οποίος διάβαζε στην ελληνική -η ελληνική τότε ήταν επίσημη γλώσσα του πολιτισμένου κόσμου- ρωτάει ο Φίλιππος τον Αιθίοπα: «Άρα γινώσκεις α αναγινώσκεις;» Του ζητάει ο Αιθίοπας του Φιλίππου να εξηγήσει το κείμενο στην ελληνική, διότι υπέθεσε ότι ο Φίλιππος γνώριζε την ελληνική για ν' αντιδράσει με αυτόν τον τρόπο. Το κείμενο των εβδομήκοντα διάβαζε ο Αιθίοπας και δι' αυτού του κειμένου ο Φίλιππος έκανε χριστιανό τον Αιθίοπα αξιωματούχο.

Τότε δεν υπήρχε ακόμη η Καινή Διαθήκη. Στα πρώτα βήματα, στις

πρώτες δεκαετίες δεν υπήρχε. Η Καινή Διαθήκη άρχισε να διαβάζεται αρκετά αργότερα από τα 60 πρώτα χρόνια του Χριστιανισμού. Διαβάζονταν κομμάτια της Καινής Διαθήκης. Το πότε γράφτηκε η Αποκάλυψη είναι γνωστό. Και το τελευταίο Ευαγγέλιο. Πότε απετελέσθη ο κανών; Τι υπήρχε μέχρι τότε; Τι διαβαζόταν; Αυτό που υπάρχει και τώρα και θέλουν να μας το περιθωριοποιήσουν, να μας το εκβάλλουν ως «απόβλητο». Είναι αυτονόητο ότι αυτή η προσπάθεια είναι εκ του πονηρού, πρόκειται για πόλεμο εναντίον των πηγών της πίστεώς μας.

Πώς εμφανίζεται η Παλαιά Διαθήκη στη ζωή της Εκκλησίας;

Ας ξεκινήσουμε από τη δογματική διδασκαλία. Περί ανθρώπου η Καινή Διαθήκη δε λέει τίποτα. Περί του γάμου και διαζυγίου, ο Χριστός παραπέμπει στο πρώτο κεφάλαιο της Γενέσεως, στίχος 27: «Ουκ απ' αρχής ο Θεός άρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς». Μόνο για τον άνθρωπο ισχύει αυτό; Τι λέει περί του Θεού, όχι του Τριαδικού και περί του κόσμου η Καινή Διαθήκη; Δε λέει τίποτα, γιατί τα λέει η Παλαιά Διαθήκη. Το ίδιο ισχύει για την πτώση του ανθρώπου και την αμαρτία. Όλ' αυτά οδηγούν στην αντίληψη του σχεδίου του πονηρού, ο οποίος μας οδηγεί και συζητά τα αυτονόητα. Τα αυτονόητα δεν πρέπει να τα συζητάμε. Τι λέει η Καινή Διαθήκη περί του Τριαδικού; Τη Χριστολογία το Τριαδικό, αλλά και η Χριστολογία ερείδεται, πατάει στην Παλαιά Διαθήκη: Το «τάδε λέγει Κύριος» της Παλαιάς Διαθήκης των Προφητών πάει στο «κατά τας Γραφάς» της Καινής Διαθήκης. «Ίνα πληρωθεί το ρηθέν υπό Ησαΐου (ή Ιερεμίου) του Προφήτου λέγοντος» κ.ο.κ. Και όταν ρωτούν το Χριστό για το θαύμα τι λέει; Στον Ιωνά παραπέμπει. Τι λέει περί του κόσμου η Καινή Διαθήκη, πώς δημιουργήθηκε ο κόσμος; Τίποτα. Τα λέει όλα η Παλαιά Διαθήκη. Και τι κάνει η εκκλησία «εν Πνεύματι Αγίω»; Όταν διατυπώνει το Σύμβολο της Πίστεως από πού έπρεπε να ξεκινήσει; Από την Παλαιά Διαθήκη θα ξεκίναγε. «Πιστεύω εις ένα Θεό Πατέρα Παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γης ορατών τε πάντων και αοράτων» (Παλαιά Διαθήκη). Τι άλλο λέει περί Θεού Πατρός το Σύμβολο της Πίστεως; Ό,τι λέει η Παλαιά Διαθήκη..... Και στη συνέχεια ερχόμαστε και «.... εις έναν Κύριον» και κάνει το Σύμβολο-

λο της Πίστεως αναφορά στην Παλαιά Διαθήκη: «κατά τας Γραφάς...», «και εις το Πνεύμα το Άγιον... το λαλήσαν δια των Προφητών...». Μας βάζουν λοιπόν να συζητήσουμε για το Σύμβολο της Πίστεως, ν' αναθεωρήσουμε δηλ. το Σύμβολο της Πίστεως, να πετάξουμε ο,τιδήποτε εβραϊκό από εκεί μέσα.

Στη λατρεία της Εκκλησίας αν αποβάλλουμε τα εβραϊκά θα πρέπει να καταργήσουμε στη μικρή παράκληση το «Κύριε εισάκουσον της προσευχής μου». Επίσης το «Ελέησόν με ο Θεός κατά το μέγα έλεος σου» θα έπρεπε να είναι απόβλητο.

Η θεία πρόνοια οικονόμησε στην γλώσσα την ελληνική να μεταφραστούν όλα αυτά. Ακόμη οι ευχές, η λατρεία, η υμνογραφία, κ.λ.π. στηρίζονται στις ωδές και αυτές είναι ωδές της πρώτης Γραφής, η οποία είναι η Παλαιά Διαθήκη. Και στην εικονογραφία ποιος είναι ο συμβολισμός της Αγίας Τριάδος; Όπως την παρουσιάζουν κάποια φραγοφερμένα δημιουργήματα, ή με την απεικόνιση της φιλοξενίας του Αβραάμ, όπως την απέδωσε ο Ρουμπλιώφ, μαθητής του δικού μας Θεοφάνους;

Όταν λέμε ότι η Εκκλησία είναι Κιβωτός, πού παραπέμπουμε; Μας ζητούν να καταργήσουμε τον Ησαΐα και να ξαναγράψουμε όλη την Μεγάλη Εβδομάδα, γιατί η Μεγάλη Εβδομάδα είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα για το πόσο μέσα στη ζωή της Εκκλησίας είναι η Παλαιά Διαθήκη. Στη Μεγάλη Παρασκευή, στην πιο ιερή μέρα της Μεγάλης Εβδομάδας, διαβάζουμε στις Ώρες Ψαλμούς και Προφητείες και στον Εσπερινό διαβάζουμε μέχρι να φτάσουμε στο λόγο του Σταυρού, από την Παλαιά Διαθήκη. Και το Μεγάλο Σάββατο ακούμε τα αναγνώσματα των Τριών Παίδων, κ.α.

Όποιος θέλει να δει τη θέση της Παλαιάς Διαθήκης στο Χριστιανισμό, ας έλθει στην Ορθόδοξη Εκκλησία κι ας δει το Χριστιανισμό το γνήσιο, τη συνέχεια της Αρχαίας Εκκλησίας που είναι η Ορθόδοξη Εκκλησία ανόθευτη και ας ακούσει ποια είναι η θέση της Παλαιάς Διαθήκης στη ζωή της αρχαίας Εκκλησίας, στο κήρυγμα του Χριστού και των Αποστόλων γενικά. Έχουμε ευτυχώς διατηρήσει ανόθευτο ό,τι μας παραδόθηκε από τους Πατέρες μας κι αυτοί παρέλαβαν συνεπώς κι εμείς παρελάβαμε από το πρώτο ποίμνιο, την πρώτη Εκκλησία τον αρχιποιμένα Χριστό, και τους Αγίους Αποστόλους.

Στις ερωτήσεις ποιος έγραψε ένα κείμενο, πότε το έγραψε, πού το έγραψε και γιατί γράφτηκε ένα κείμενο, είναι απαραίτητο να απαντήσει κάποιος: Εμείς λέμε ότι γράφτηκε από το Άγιο Πνεύμα. Η Παλαιά Διαθήκη είναι Λόγος Θεού. Ο Λόγος του Θεού ντύνεται τον λόγο τον ανθρώπινο. Αρχικά γράφτηκε στη γλώσσα την εβραϊκή και καταξιωθήκαμε να μεταφραστεί στη γλώσσα την ελληνική. Εμείς ποτέ δεν είπαμε ότι η Βίβλος είναι η επιστήμη αλλά είπαμε ότι η Βίβλος δε συγκρούεται με την επιστήμη. Η Βίβλος αποκαλύπτει υπερφυσικές αλήθειες, πολλές φορές ντυμένες με το κοσμοείδωλο, με την πολιτισμική κατάσταση της εποχής, στην οποία κάνει τομές όταν καταργεί π.χ. τις ανθρωποθυσίες με τη θυσία του Αβραάμ. Ο Θεός θέλει την ανθρώπινη καρδιά, αλλά για να φτάσει ο άνθρωπος σ' αυτό το σημείο πρέπει να περάσει και από τα στάδια τα γνωστά. Σε μία παχυλοτάτη ειδωλολατρία η Παλαιά Διαθήκη 1.000 χρόνια πριν από το δικό μας χρυσό αιώνα, κηρύσσει μονοθεΐα. Δε φθάνει αυτό, πρέπει να λύσει κι όλα τα επιστημονικά θέματα. Και τι μένει για τον άνθρωπο με το «κατάκυριεύσατε» στο πρώτο κεφάλαιο της Γενέσεως, όταν δημιουργεί τον άνθρωπο. Συγκρούσεις τέτοιες υπάρχουν στο μυαλό αυτών που τις επιθυμούν.

Την εποχή εκείνη ίσχυε νόμος του Χαμουραμπί, ο οποίος έλεγε «εάν τολμήσει κανείς από την τελευταία κατηγορία ν' αγγίξει ή να υβρίσει κάποιον της πρώτης, φονεύεται. Η Παλαιά Διαθήκη λέει «οφθαλμό αντί οφθαλμού και οδόντα αντί οδόντος». Τέτοια γνώση έχουν οι άνθρωποι που στρέφονται εναντίον της Παλαιάς Διαθήκης, ώστε μιλούν ότι η Παλαιά Διαθήκη μιλά για αυτοδικία και ότι λέει να βγάζει ο ένας το μάτι του άλλου και να κόψουμε τη γλώσσα εκείνου που έκοψε τη δική μας γλώσσα και να σκοτώσουμε εκείνον που σκότωσε (το δικό μας άνθρωπο). Η Παλαιά Διαθήκη δε λέει τέτοια πράγματα. Η Παλαιά Διαθήκη λέει ότι πρέπει να είναι όλοι ίσοι απέναντι του νόμου και ο δικαστής πρέπει να μη προσωποληπτεί κι ο δικαστής πρέπει να αποδίδει το ίσο. Είναι ο περίφημος νόμος της ανταποδόσεως που δεν εφαρμόζεται από τον ίδιο τον παθόντα αλλά από το δικαστή, ο οποίος έχει μπροστά του τον άνθρωπο που έκανε κάτι και εκείνον ο οποίος έπαθε κάτι. Και πρέπει να αποδώσει δικαιοσύνη και στον ένα και στον άλλο. Του δίνει λοιπόν το μέτρο αυτός ο νόμος. Έτσι

θα καταλάβουμε τη συγγραφή στα υψηλά νοήματα της Αποκαλύψεως κι όχι στις λεπτομέρειες τις ιστορικές. Η Παλαιά Διαθήκη μας δίνει υπερφυσικές αλήθειες: να μου αποκαλύψει τον Θεό, τον ένα, τον ζώντα, τον Αληθινό, μας αποκαλύπτει πώς ήρθαμε στον κόσμο και γιατί ήρθαμε στον κόσμο, μας αποκαλύπτει ποιος είναι ο αίτιος του κόσμου, της υπάρξεώς μας κ.λ.π.

Η Παλαιά Διαθήκη τον «ένδοξο βασιλέα» Δαβίδ τον απογυμνώνει, δεν τον ωραιοποιεί, δείχνει τις αμαρτίες του, αλλά δείχνει και την μετάνοιά του, τον συγκλονισμό του δείχνει και ορθώς αποδίδεται εις εκείνον το «ελέησον με ο Θεός κατά το μέγα έλεός σου». Θέλει να εκφράσει κάτι άλλο πιο σπουδαίο από τον συγγραφέα αυτός ο Ψαλμός. Ποιος είναι ο Δαβίδ. Στο αίμα του μέσα ρέει αίμα Μωάβ (Μωαβίτης) γιατί η προ-γιαγιά του ήταν η Ρουθ.

Το Λόγο του Θεού τον κρατούμε ανόθευτο, είμαστε ασυμβίβαστοι, είμαστε ειρηνικοί, δεν παίρνουμε ρόπαλα στο χέρι, οπλιζόμαστε όμως με την πανοπλία της αλήθειας και σ' αυτό τον κόσμο το γεμάτο πειρασμούς και τους ύπουλους εχθρούς που έρχονται ως «προβατόσχημοι λύκοι», όπως έλεγε ο π. Αντώνιος Αλεβιζόπουλος (του οποίου η μακαρία ψυχή μας ακούει), πορευόμαστε αταλάντευτοι, απόβλέποντες εις Εκείνον με την ενότητα της πίστεως και την κοινωνία του Αγίου Πνεύματος.

<http://orthodox-world.pblogs.gr>

(από <http://www.oodegr.com>)

Πηγή : <http://users.sch.gr/>